

Balada o úsporných žárovkách a úporných myšlenkách

Úsporná žárovka svítí mi do pera
Na bžese? co jsem se rozhodl stvořit
Když na mě dolehla nálada večera
Ta která v úlovku naději boží

Slova však nejdou mi nějak se mňhají
Desťť pokus se ocitť v koži
Měm touhu takť se zahodit potají
Hned vedle úpinavých slípů a kožil

O? lžpe kdysi se psřvalo při svřřce
Když v jejřm blikotu břhaly střny
A přitom myslel jsem hřdejte na...
No sluřn? řeřeno na dřvřř klřny

Kařlu u? na psanř skonřřm zas u sklenky
Zase se budu přřť se svojř touhou
Na rty se přřisaju tekutř milenky
Dobře vřm za to ty řřrovky mohou

www.psanci.cz